

KREPILI SMO STANOVSKE VEZI

Po ljudski modrosti velja ponedeljek za najdaljši dan v tednu. In prav na prvi delovni dan v tednu, 17. oktobra 2022, smo se člani Kluba Maksa Perca Maribor odzvali povabilu kolegov Društva upokojenih delavcev mejne straže in policije Nagykanizsa (po slovensko Velika Kaniža) na Madžarskem. Velika Kaniža je mesto v zahodni preko donavski regiji, ki šteje okoli 50.000 prebivalcev. Največja znamenitost kraja je letališče.

Zaradi tega smo se dan po nedelji, v zgodnjih jutranjih urah, podali na pot. Z avtobusom smo po avtocesti hitro prispeli v Mursko Soboto, kjer so se nam pridružili stanovski kolegi iz Kluba Maksa Perca Murska Sobota. Skupaj smo se, preko nekdanjega mejnega prehoda Pince, odpeljali na Madžarsko. Za dobro razpoloženje na avtobusu je poskrbel harmonikar Stanko, član murskosoboškega kluba. V mestu Velika Kaniža so nas pričakali in prijateljsko sprejeli madžarski stanovski kolegi. Povabili so nas v restavracijo kulturnega centra, kjer nas je sprejel in nagovoril župan mesta.

Predsednikoma klubov iz Maribora in Murske Sobote je ob tej priložnosti izročil praktična darila.

Po uvodnih nagovorih župana in organizatorja smo se okrepčali s toplo malico in napitki.

Sledil je voden ogled mesta. Vodnica nas je popeljala po mestu ter nam predstavila zgodovinske, kulturne in naravne znamenitosti mesta.

V mestnem parku smo položili venec k spomeniku ter se poklonili padlim borcem.

Vstopili smo tudi v tamkajšnji pokrajinski muzej, ki se ponaša z uglednimi razstavami s področja povezanosti človeka z glino, lesom, oblačili in drugim ter si jih ogledali. V prostem času, ki smo ga imeli na razpolago, pa smo se sprehodili skozi mesto in čas porabili za pijačo, sladoled in iskanje tržnice.

V času kosila smo se ponovno zbrali v restavraciji kulturnega centra. Obiskal in pozdravil nas je direktor policijske uprave tega mesta.

Sledilo je kosilo in nazdravljanje.

Ko smo se dobro okrepčali je bil na vrsti kulturni program, v katerem ni manjkalo glasbe, petja, plesa ter igranja na solo kitaro in harmoniko. Vrhunski nastopi mladih pevk in plesalk so poskrbeli za prijetno razpoloženje zbranih. Tudi filmska glasba, ki jo je iz strun svoje kitare izvabljal izkušeni kitarist so prispevali k dobremu vzdušju, a ko je, izpod prstov našega Stanka, zazvenel glas harmonike so se zbrani razživeli in se podali na plesišče.

Ker je bilo prelepo, da bi lahko dolgo trajalo, sta se predsednika mariborskega in murskosoboškega kluba zahvalila gostiteljem, posebej predsedniku društva László Bíró ter mu izročila spominska darila.

Slovenci in Madžari se brez prevajalca res ne moremo sporazumevati. Za to je poskrbel prevajalec Tibor, član kluba Murska Sobota. Iz tega razloga je Mirko Ploj v svojem zahvalnem govoru organizatorjem srečanja povedal, da sta glasba in ples res univerzalna jezika, saj smo glasbene in plesne točke kulturnega programa v celoti razumeli in so nas razveselile.

Okoli 17. ure smo se poslovili od gostiteljev ter zapustili Veliko Kanižo. V Murski Soboti smo odložili tamkajšnje stanovske kolege ter se jim zahvalili za pomoč pri organizaciji izvedenega srečanja. Še posebej nepogrešljivima Stanku z diatonično harmoniko in Tiborju za prevajalske storitve.

Tako nas je pot pripeljala nazaj v Maribor. Skupaj smo ugotovili, da je ta dolgi ponedeljek še prehitro minil. Ostali pa so spomini, pa tudi vse videne in dokumentirane fotografije bodo še nekaj časa pripovedovale o dolgo pričakovanem srečanju stanovskih kolegov z obeh strani meje.

Zapisal: Mirko Ploj

Foto: Zdenka Volšek